

**Saraswat Education Society's
Sridora Caculo college of Commerce
and Management Studies Khorlim,
Mapusa, Goa 403 507.**

(Accredited by NAAC with 'B' Grade)

SARASWAT

**Monthly e- Newsletter
(Multilingual)**

Vol:1 No.1

12 Ashwin Saka 1944

SEPTEMBER, 2022

**Compiled By:
Dr. Shobha U. Karekar
Librarian
Saraswat Education Society's
Sridora Caculo College of Commerce and Management Studies Khorlim,
Mapusa, Goa-403 507.**

Disclaimer: This e-newsletter is a compilation of information collected from different sources. The views expressed in the articles are the original concepts of the authors. The compilers should not be held responsible for the concepts expressed in the articles.

SARASWAT EDUCATION SOCIETY - KNOW US BETTER

The liberal winds of Republic rule in Portugal in 1910 reached the quiet and oppressed shores of Goa sending waves of liberation and aspiration in the sensitive Goan minds. This was also a period when National Education Movement was started by social leaders all over India. People inspired by the dreams of shaping their own future, came together to work for their own upliftment. Thus came into existence, Saraswat Vidyalaya Society, one of the oldest and most renowned institutions in Goa having its own traditions and history of over 110 years.

It was founded in the Pre- liberation era by people inspired by lofty ideals of achieving freedom and an earnest desire to awaken the Goans to participate actively in shaping Goa of the 20th century. It is extremely gratifying to see that the sapling planted by the pioneers of Saraswat Vidyalaya on 2nd March' 1911 has today grown into a full fledged tree with various fruit bearing branches of Pre-Primary, Primary, High School, Higher Secondary, Vocational and College.

Presently Saraswat Vidyalaya Society manages Saraswat Vidyalaya Pre Primary School, Primary and High School at Khorlim, Mapusa. The Saraswat Vidyalaya Society being a strong believer in the all round development of a child, started the Music Academy 'SwarShrungar in 1986 to impart training in instrumental as well as vocal music.

To meet the needs of the aspiring students of higher education, the society had established Purushottom Walawalkar Higher Secondary School of Arts, Science & Commerce for Std. XI & XII in the year 1988. The society is one of the few institutions to introduce the Vocational courses for the first time in Goa from the academic year 1988-89. Vocational courses in the faculties of Automobile Engineering Technology, Office Secretaryship/Stenography, Accountancy & Auditing and Computer techniques were introduced. The Society also runs the Smt. Sitabai S. Kamat Institute of Management & Human Resource Development.

The year 1991, witnessed yet another step forward in the field of education when Saraswat Vidyalaya" s College of Commerce and Management studies was launched and subsequently named as Sridora Caculo College of Commerce & Management studies in June 2005. The college is one of the few colleges to start the following programs in Commerce and Management-B.Com (Bachelor of Commerce), B.B.A. (Bachelor in Business Administration) &B.C.A. (Bachelor in Computer Application).

The founders of Shri. Vasant Vidyalaya of Siolim (established in 1965) (in June 1995) and of Progress High School, in Panaji (established in 1944) (in June 1998) have reposed their trust in the able and progressive management members of the society by handing over the reins of their schools to them.

This school has been exceptionally fortunate to have liberal enthusiastic and hardworking people on the Management. Besides, a homogeneous group of staff

members make it a unique institution where you can enroll your child as a toddler and pleasantly watch her him grow into a responsible youth.

Activities:

13th Sept.

The Department of Economics of our college organized a session on „Health and Nutrition. The Resource person for the session was Dr. Vyoma Shanbhag, Dr. Vyoma gave a brief idea about the different types of vitamins and nutrients that are require for our bodies and how we can get them through the consumption of various food items, she also discussed most of the problems which students are facing nowadays such as lack of concentration, lack of sleep and weak eyesight, on that she suggested some simple remedies which can be followed up to improve the health.

17th Sept.

PTA meeting of the college was held on 17.09.2022. Principal Prof. Santosh Patkar informed parents about the importance of examination, ISA components and attendance. Principal urged parents to motivate their child to work beyond college hours and enroll for various certificate courses offered by the college.

Saraswati Poojan:

Saraswati Pooja is celebrated all over Goa during Navaratri. In our institution worshipping the Idol of Goddess Saraswati has long history, every year Saraswati Poojan will be performed with zeal and fervor. During Navratri, Satyanarayan Pooja will be held every year by the college staff to seek blessings of the deity for the better future of the entire education society and the betterment of the people who work for this society.

New National Education Policy:

The global education development agenda reflected in the goal 4 (SDG4) of the 2030 agenda for sustainable development adopted by India in 2015- seeks to ensure inclusive and equitable quality education and promote lifelong learning opportunities for all” by 2030. Such a lofty goal will require the entire education system to be reconfigured to support and foster learning so that all of the critical target and goals

(SDG s) of the 2030 agenda for sustainable development can be achieved. Some of the Highlights of New Education Policy 2020 are as follows:

1. The policy seeks to restructure school curricula and pedagogy in a new '5+3+3+4' design, so that school education can be made relevant to the needs and interests of learners at different developmental stages – a 'Foundational Stage' (five years), a 'Preparatory Stage' (three years), a 'Middle Stage' (three years) and the 'High Stage' (four years, covering grades nine, 10, 11 and 12).
2. It aims to achieve „universal foundational literacy and numeracy” in primary schools by 2025. For this, the Ministry of Human Resource Development shall set up a National Mission on Foundational Literacy and Numeracy.
3. The medium of expression until at least grade five – but preferably till grade eight or beyond – shall be the student” s mother tongue, or the local or regional language. The „three-language formula” will continue to be implemented in schools, where two of the three languages shall be native to India.
4. The policy says that all „higher education institutions” (HEIs) shall aim to be multidisciplinary by 2040. By 2030, there shall be at least one multidisciplinary HEI in or near every district. The policy aims for the Gross Enrolment Ratio in higher education to increase to 50 per cent by 2035 from 26.3 per cent in 2018.
5. A National Research Foundation shall be established to facilitate “merit-based but equitable” peer-reviewed research funding.

Source: <https://www.ruralindiaonline.org/library/nep2020>

वृद्धाश्रमाची वाढती संख्या हि समाजाला घातक आहे

भारतात पूर्वीपासून एकत्र कुटुंबाची संकल्पना होती पण कालांतराने ती कमी कमी होत चालली. गणेश चतुर्थीच्या निमित्ताने काही कुटुंबे वर्षातून एकदा एकत्र येतात पण ती कमी दिवसासाठी आणि त्यात फक्त नावापुरती एकोपा असतो पण मनापासून एकत्र नसतात. एकत्र कुटुंबात सगळी माणसे घरात एकीकडे असल्यामुळे एकमेकांना आधार असतो. प्रत्येकाच्या सुख दुःखात सहभागी होतात त्यामुळे प्रत्येकाला एकत्र कुटुंब जास्त सुरक्षित वाटतात. काही लोक शिक्षणासाठी तर काही नोकरी निमित्त भाहेर गेल्यामुळे तर काही मालमत्तेच्या वादातून कुटुंबे वेगळी झाली. काही घरातील कलहामुळे बाहेर पडली. अश्या अनेक कारणामुळे एकत्रित कुटुंबे कमी होत चालली.

एकत्र कुटुंबात वडीलधारी माणसाचा मान राखला जायचा. कुठलेही निर्णय घेताना वडीलधारी माणसाचं मार्गदर्शन मिळायचे व त्यांना विचारून निर्णय घ्यायचे. आजच्या युगात प्रत्येकाला स्वतंत्र पाहिजे असते आणि कुणाच्या हाताखाली राहायला आवडत नाही. आज स्त्रिया नोकरी करतात आणि घर सुद्धा संभाळतात. काही आपल्यामुलांबरोबर सासू आणि सासऱ्यांची सुद्धा चांगली सेवा करतात. पण हि संख्या आता कमी होत चालली आहे. काहीना आपल्या संसारात वयस्क माणसांना स्थान द्यायचं नसत म्हणून काही घरात वयस्क लोकांना हीन दर्जाची वागणूक देतात. काही लोक ती अपमानस्थिक जीवन निमूटपणे सहन करतात कारण त्यांना दुसरा पर्याय नसतो म्हणून घरात राहतात. तर काही लोक वृद्धाश्रमाचा आधार घेतात.

वृद्धाश्रमाची संख्या संबंध जगात आणि भारतात सुद्धा वाढत आहे. भारतामध्ये सध्या ७२८ वृद्धाश्रम असून सगळ्यात जास्त केरळ राज्यात आहे. २०१५-१६ सर्वेक्षणात असे आढळून आलं आहे कि ६० टक्के वयस्क लोकांना घरात अतिशय हिन दर्जाची वागणूक मिळते तर ६६ टक्के लोक शेवटच्या वर्षात गरिबीत दिवस काडटात तर ३९ टक्के लोक घरात शेवटच्या क्षणात एकटे जीवन जगतात.

वृद्धाश्रम हे दोन प्रकारचे असतात. काही वृद्धाश्रमात मोफत आधार मिळतो तर काही पैसे भरून आश्रमात राहतात. बिन सरकारी संस्था लोकांकडून पैसे गोळा करून गरीब लोकांना आधार मिळावा म्हणून वृद्धाश्रम चालवतात. गोवा सरकार प्रोवेदारीया संस्थे तर्फे वृद्धाश्रमात मोफत सोय सुविधा देतात. तर काही वृद्धाश्रमात पैसे भरून आपल्या घरातील वयस्क लोकांची सोय करतात. तर काही लोक मुलं बगत नाही म्हणून आपणहून पैसे भरून वृद्धाश्रमात राहतात. लोकांना घरात जशी सोय सुविधा असते तशी सुविधा वृद्धाश्रमात असते पण त्यांत ते समाधानी नसतात. केवळ शेवटचा पर्याय आणि आपल्या मनाविरुद्ध म्हणून ते आश्रमात राहतात. वृद्धाश्रमात कुणी आपल्या इच्छेने येत नसतो तर परिस्थितीमुळे त्यांना वृद्धाश्रमाचा आधार घ्यावा लागतो. पूर्वी समाजात शिक्षण कमी असायचे पण लोकांमध्ये सुसंस्कृतपणा असायचा. घरातील वडीलधारी माणसांना शेवट पर्यंत सांभाळायचे. घरात चार-पाच मुलं असली आणि जर काही जण नोकरी निमित्त शहरात राहायला जात तेव्हा घरातील लहान भावाला मुध्दाम आई वडिलांचा किंवा इतर वयस्क लोकांचा सांभाळ करण्यासाठी मुध्दाम घरी ठेवायचे आणि वडिलांची मालमत्ता सांभाळण्यासाठी त्याला घराकडे ठेवायचे. घरातील वयस्क लोकांकडे पैसे नसायचे कारण तेव्हा लोक नोकरी कमी करायचे त्यामुळे त्यांना पेन्शन वगैरे नसायचे. मुलं हीच त्यांची पेन्शन असायची. मुलांच्या आधारावर आपले उर्वरित आयुष्य सुखाने घालवणार म्हणून स्वप्न बाळगायचे. काही मुलं आई वडिलांना बगत नसायचे पण ती संख्या कमी असायची त्यामुळे समाजावर त्यांचा तितका परिणाम होत नसे. आज समाज सुशिक्षित झाला आहे. मुलं चांगल्या पगारावर नोकरी करतात पण आई वडिलांची शेवटपर्यंत काळजी घेण्यास कमी पडतात. काहीजण आपल्या आई वडिलांना घराबाहेर काढतात आणि हि संख्या दिवसे दिवस वाढत आहे आणि ते समाजाच्या दृष्टीने घातक आहे. आहे - वडील आपलं सर्वस पणाला लावून मुलांना चांगलं शिक्षण देतात. त्यांचं पालन पोषण करण्यास कुठेच कमी पडू नये म्हणून दिवस रात्र काबाड कष्ट करतात आणि आपले कर्तव्य पार पडतात. पण मुलं त्यांना सांभाळून घायला कमी पडतात. काही लोकांना पैशाची कामरता नसते पण मुलं घरी नसतात म्हणून एकटं आयुष्य काढावं लागत. काही मुलं आई - वडिलाकडून

पैसे ,मालमत्ता वगैरे घेऊन त्यांना घरातून बाहेर काडटात . किती वार्ड वाटत असणार आई वडिलांना त्याक्षणी. ज्या मुलांना वाढवण्यासाठी आई वडील रक्त आटवतात आणि तीच मुलं काही दया माया न दाखवता घरातून बाहेर काडटात.

आजच्या स्पर्धात्मक युगात प्रत्येकजण आज करियरला महत्व देतात आणि त्यासाठी आपल्या आई वडिलांना

किंवा घरातील वयस्क लोंकाना सोडून परदेशात नोकरीसाठी जातात आणि कायमच तिथेच स्थायिक होतात . वर्षातून किंवा दोन वर्षातून आई वडिलांना भेटायला येतात तेवढच सुख आई वडील मानतात. प्रत्येक आईवडील आशा बाळगतात कि शेवटच्या क्षणी आपली मुलं आपल्याजवळ असायला पाहिजे पण ते सुख त्यांना मिळत नाही. मुलं मात्र आपल्या चौकोनी कुटुंबाबरोबर आनंदाने राहतात आणि त्यांना आपल्या आई वडिलांची आठवण सुद्धा होत नाही. काही जणांना आपल्या आई किंवा वडिलांच्या मृत्यू समयी यायला वेळ मिळत नाही हि सगळ्यात मोठी शोकांतिका. घरात जर एखादी मुलगी असली तर आई वडिलांना मोठा आधार वाटतो . कारण शेवटच्या क्षणी निदान मुलगी तरी पुढ्यात असते आणि मुली सुद्धा आपल्या आई वडिलांची सेवा मनाप्रमाणे करतात हे आम्ही पुष्कळ ठिकाणी पाहिले आहे. यासाठी घरात एक मुलगी असणे गरजेचे आहे. आमच्या देशात मुली पेक्षा मुलांना जास्त महत्व दिले जातात . घरात मुलीपेक्षा मुलांचे जास्त लाड करतात. पण मुलीची माया आई वडिलांवर मुलापेक्षा जास्त असते . पण त्यांना सुद्धा काही मर्यादा असतात. काही मुली आपल्या आई वडिलांना शेवटच्या क्षणी किंवा मुलांनी जर आई वडिलांना घराबाहेर काढलं तर शेवटी आधार मुलीचं देतात हे सत्य आहे.

शाळा महाविद्यालयात मुलांना शिक्षक चांगलंच शिक्षण देतात . शाळेपुर्वी घरात आई वडील सुद्धा चांगलेच वळण लावतात . कुठलीच आई आपल्या मुलांना वार्ड शिक्षण देत नाही . पण मुलंच आपल्या शिक्षण, नोकरी, आणि करियर साठी आई वडिलांना सोडून मोठ्या शहरात किंवा परदेशात निघून जातात . आई वडील संस्कार करायला कुठे चुकले असे त्यांना वाटते पण आई वडील चुकत नाही तर चुकतात ते मुलं. कारण काळ बदलतो तसा माणूस बदलतो . काळाबरोबर बदलणे हे एकही वार्ड नाही पण बदलत जाताना आपण आपल्या कुटुंबातल्या वयस्क लोकांना सोडून देणं चांगलं नव्हे. उतार वयात वयस्क लोंकाना आरोग्य साथ देत नसते . दररोज डॉक्टर, औषध पाणी चालूच असते . काही जण अंथरुणावर असतात .त्याची सेवा कायमची करावी लागणार म्हणून काही जण आपल्या म्हाताऱ्या सासू सासऱ्यांना वृधाश्रित पैसे भरून ठेवतात व आपण सुखाने संसार करतात . घरात वडीलधारी माणसे असली कि मुलावर , नातवंडावर बंधने पडतात. आज प्रत्येक माणसाला स्वतंत्र आयुष्य जगण्याची इच्छा असते आणि त्यासाठी आपला राजा राणीचा संसार सुखाने कसा होईल याचा विचार मुलं करतात.

वृद्धाश्रमात सुरवातीला लोकांना अवघडल्यासारखे होते. मनात इच्छा नसताना राहावं लागत. एका बाजूनी मुलांनी घरातून बाहेर काढले म्हणून मनात राग असतो. वय झाल्यामुळे आरोग्य साथ देत नाही आणि त्या वयात दुसरा पर्याय शोधण्यास जमणार नाही याची कल्पना असल्यामुळे शेवटी वृद्धाश्रमातील आयुष्य जगण्यासाठी मनाची तयारी करतात. काही काळानंतर त्या जीवनाशी एकरूप होतात. तरीसुद्धा मनात वाटतच असणार कि आपण कष्ट मुलांना वाढवून शेवटी आपल्याला आयुष्य वृद्धाश्रमात काढावं लागतंय म्हणून वार्ड वाटत असणार .

मुलांनी आपल्या घरातील वडीलधारी माणसांची व्यवस्थित काळजी घेतलीय तर वृद्धाश्रमाची गरज भासणार नाही. पण ते तसे प्रत्यक्षात होत नाही. काही मुलं आपल्या सुखासाठी आई वडीलाच सुख हिराहून घेतात . शहरात जास्त घरामध्ये आज एक किंवा दोन वयस्क माणसं राहत असतात व त्यांची मुलं परदेशी असतात. घरात पैसे पुष्कळ असतात. त्यांना संभाळणासाठी नोकर ठेवावं लागत आणि त्यांना भरमसाठ पगार द्यावा लागतो आणि त्याला उपायच नसतो. मुंबईतील काही महाविद्यालयात राष्ट्रीय सेवे योजनेतर्फे मुलांना जेष्ठ्य नागरिकांच्या घरी जाऊन फक्त त्यांचं बरोबर गप्पा मारण्याचा उपक्रम दिला जातो . कारण घरात फक्त एकटा किंवा दोघीच असतात त्यामुळे त्यांना जरा बरं दिसावं म्हणून मुलांना हा उपक्रम दिला जातो.

काही मुले परदेशी गेल्यावर तिथेच स्थायिक व्हायचा निर्णय घेतात. आपले आई बाबा भारतात एकटेच आहेत हे माहित असते. काही मुले आपल्या आई वडीलांना परदेशी घेऊन जातात पण त्यांना आपल्या घरात ठेवून घायला नसून केवळ लहान मुलांना संभाळणासाठी आई वडिलांची गरज असते. परदेशात कामवाली मिळत नाही आणि मिळाली तर परवडत नाही तेव्हा बाळंतपणासाठी आई पाहिजे असते . लहान मुलांना सांभाळण्यासाठी आई वडिलांची गरज लागते . आई वडिलांच्या

प्रेमापोटी त्यांना परदेशात नेत नसून त्यांना त्यांची गरजआहे म्हणून परदेशी नेत असतात. आई वडील केवळ आपल्या नातवंडासाठी आपला अपमान पोटात घालून परदेशी राहण्यास जातात. आपल्या भारतात कितीही झालं तरी अजून पर्यंत मोलकरणी किंवा काम करण्यासाठी माणसे मिळतात . मग ते गरिबीमुळे काम करतात किंवा आपला रोजगार मिळविणासाठी काम करतात . आज मोठ्या शहरामध्ये मोलकरणी किंवा कामवाली बाईची जास्त गरज पडते आणि कित्येक लोक त्यांच्या जीवावर आपल्या मुलांना सोडून नोकरी धंद्यावर जातात . ज्या लोकांचे उधोग धंदे आहेत त्यांची मुलं वडिलपार्जीत व्यवसाय चालवण्याचा निमित्ताने आपल्या घरातच राहतात , पण ज्यांची मुलं शिकलीआणि नोकरीच्या निमित्ताने बाहेर पडली त्यांच्या आई वडिलांची प्रतिष्ठित बिकट होत चालली आहे

. समाजात लहान लहान कुटुंबाची संकल्पना वाढल्या मुळे वृद्धश्रमची संख्या वाढली आणि हि वाढणे हि सामाज्याचा दृष्टीने चांगले नाही . वृद्धाश्रमात जेष्ठ लोकांची संख्या वाढणे म्हणजे आम्ही आमच्या मुलांवर संस्कार देण्यास कमी पडलो असा निष्कस काडू शकतो . त्याच बरोबर शिक्षण संस्था चांगले संस्कार रुजवण्यात कमी पडल्या असेही होऊ शकतो. आज आम्ही नवीन पीडी घडवताना केवळ सुशिक्षित न करता ते सुसंस्कृत असणे गरजेचे आहे. समाजात चांगलं करियर करून शेवटी आई वडिलाना न पाहणे हे वाईट आणि त्यासाठी शिक्षणा मध्ये चांगला माणूस घडविण्याची क्षमता असली पाहिजे .सुशिक्षित माणसामध्ये सुसंस्कृतपणा दिसला पाहिजे. माणसाचं वागणं बोलण्यामध्ये आपल्या आई वडिलांना किंवा वयस्क लोकांबद्दल बद्दल प्रेम, माया आणि आपुलकी असणे गरजेचे आहे. आई वडील हेच खरे दैवत आहे असे मुलांना वाटले पाहिजेजेव्हा वृद्धाश्रमात लोक यायला कमी होतील किंवा असलेल्याना घरातील माणसं घेऊन जातील तेव्हा आपण समजायचं कि आपली शिक्षण पद्धती माणूस घडविण्यास समर्थ ठरली आहे. असं जर झालं तर वृद्धाश्रम बंद करावी लागतील तीच आमची खरी भारतीय संस्कृती लोकांच्या मनात रुजली आहे असे मानायला हरकत नाही.

डॉ संतोष पाटकर

Modi @72

On 17th September 2022, Honourable Prime Minister Mr. Narendra Modi celebrated his 75th birthday. On that occasion Goa government have organised a beach cleanliness drive.

Drive was led by Chief Minister ,Shri.Pramod Sawant and Governor of Goa Shri. P.S. Sreedharan Pillai at Miramar beach, toned of litter mainly plastic was collected from 37 beaches. The drive was organized in association with union ministry of earth science, Ministry of environment, forest and climate change and Ministry of tourism.

As Goa is a tourist state it is very much important to keep our beaches clean from all the wastes and save the environment. For the first time Government staff, students from various school, higher secondary was involved.

Riddhi Raikar

(Librarian Grade-1)

How to Claim Shares Transferred to Investor Education and Protection Fund (IEPF)

Press Release by SEBI (PR: 09/2018 dated 28-03-2018) on transfer of physical shares has made everyone rush to their Depository Participants to dematerialize their shares only to find that it cannot be done as shares have been transferred to IEPF. There are a lot of misconceptions about IEPF and this article tries to address what is relevant to an investor.

What is IEPF?

IEPF is a fund established by Central Government under section 125 of Companies Act 2013. IEPF is within the purview of Ministry of Corporate Affairs. Grants by Central government, donation by Central, State government and companies, amount from Unpaid Dividend Account of companies, and maturity deposits of companies are some of the entries that you can find in IEPF. One of the main objectives of the fund is to promote investors' education, awareness and protection.

When do Companies declare Dividend?

Dividends are profits that are distributed among shareholders after approval from Board of Directors of companies. Dividend which can be interim or final is always calculated as the percentage of Face Value. As per section 123 of Companies Act 2013 that deals with declaration of dividend, dividend has to be declared from profits of the same financial year.

Dividend which is declared and is unpaid by a company or unclaimed by an investor within a period of 30 days, under section 124 (1) of Companies Act 2013 is transferred to Unpaid Dividend Account which is maintained with Scheduled Bank within 7 days. Under section 124 (2) of Companies Act 2013, within a period of 90 days, companies have to upload on company website the list of investors whose dividend is transferred to Unpaid Dividend Account.

Under section 124 (5) of Companies Act 2013, dividend amount from Unpaid Dividend Account unclaimed for 7 consecutive years will be transferred to IEPF. Under section 124 (6) of Companies Act 2013, **all shares in respect of which dividend was transferred to IEPF**, will also be transferred to IEPF.

Why do investors don't claim dividend?

No investor would like to miss the profit from an investment. Earlier shares were issued and traded as physical certificates and dividends were issued as warrants which had to be deposited in a bank.

Some of the common reasons for not claiming dividends are

1. Dividend amount was too small and investor did not deposit it in a bank
2. Dividend warrant is lost
3. Investor changed the address and failed to inform the company, so dividend were returned undelivered
4. Investor is no more and legal heir is unaware of any such investment

Maintain your shares in Demat Format and nominate

Maintaining physical share certificate is quite risky and sometimes can lead to a fraud. Majority of shares in Indian market are in demat form however physical certificates make quite a few holding. Maintaining shares in demat form has a lot of advantages such as, it makes trading easier (through a trading account), no chances of losing your share, there is no way any third person can claim it or take it fraudulently, dividends are credited directly to your bank account and the most important is the facility to nominate who will take those shares in case of your demise.

Under Section 72 of Companies Act 2013, shareholder can nominate **any person** whom his securities shall vest in the event of his/her death. This helps in smooth and fast transfer of assets.

How to claim dividends and shares from IEPF?

You as an investor can claim dividend amount and shares from IEPF. An investor or claimant can apply for only one company in a Financial Year. Total charges for the same is Nil except for logistic, operational charges and De-mat account charges.

1. Email Registrar and Transfer Agent (RTA) of the company, asking for details of dividend amount and shares transferred.
2. Download Form IEPF 5 form MCA / IEPF website.
3. Fill the details (legal heirs in case of transmission)
4. Create an account on Ministry of Corporate Affairs website
5. Upload IEPF form on MCA portal and generate the acknowledgement
6. Send the IEPF form along with other documents like PAN and Aadhar of the claimant, Client Master List attested by your DP and any additional document company asked for, to the nodal officer at company office in an envelope marked **“CLAIM FOR REFUND FROM IEPF AUTHORITY”**.

The procedure might vary slightly in case the investor or legal heir/s is Non-Resident Indian (NRI).

To Conclude...

The key here is the patience which you need as you need to coordinate with RTA of the company. If the application is correct in all aspects, the dividend amount /share will be released by the authority in the bank/De-mat account in 60-75 days from the date of receipt of documents. In the meantime make sure you check your email address as well as your regular mail for any correspondence from company or RTA. As per, Press Release by SEBI on 27-03-2019 (PR: 12/2019); an investor can hold shares in physical form even after 01-04-2019 but if he/she is desirous of transferring shares held in physical form, can do so only after shares are dematerialized. Also cases related to transmission or transposition will not be affected.

Varad Kamat

(Writer is a Certified Financial Planner)

EDITORIAL

This issue of **SARASWAT** is a humble attempt at filling the void that has been created by the absence of student-run newsletters in most colleges.

While this issue has largely been born out of the Library, we are open to submissions from all students, Teachers and well wishers.

We hope that subsequent issues will strike up numerous discussions and bring students of various departments closer.

Please email your articles, stories, poems, events, creative ideas, and advertisements to **newsletter@caculcollege.ac.in**. We request you to restrict longer articles to 350-400 words. In case you have any comments or queries related to this issue, please email them to us. Hope to hear from you!
